

Rottbøll: Der er en Udtalelse af den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af disse Lovforslag, som jeg vil tillade mig at fremdrage. Den staar i Landstingstidende Sp. 93 og lyder saaledes — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den —: „Jeg maa da sige, at mit Skøn i alt Fald er gaaet ud paa, at der paa Forhaand ikke var Grund til at vente, at det vilde blive lettere at opnaa Enighed mellem de to Ting om disse ny Forslag, end det har vist sig at være at opnaa Enighed om de Forslag, som hidtil have foreligget, og om hvilke det i 4 Aar ikke er lykkedes at naa til Overenskomst. Ligesom Regeringen derfor ved sin Tiltræden maatte betragte det som sin Pligt at optage Spøragsmaalet om en Skattereform og søge at tilvejebringe Forslag, som kunde have Udsigt til at finde Tilslutning i begge Ting, saaledes har den fremdeles ment at maatte fremsætte disse Forslag uanset, at der nu fra anden Side er fremkommet Forslag til en Skattereform.“ Dette er altsaa den højtærede Finansministers Syn paa Sagen og en af Grundene til, at han har fremlagt denne ny Serie af Forslag. For mig stiller det sig saaledes, at der er adskillige Grunde, der kunde have forandret Finansministerens Syn i saa Henseende. — Han siger, at der var ingen Grund til at antage, at der kunde blive Enighed mellem de to Ting om disse ny Forslag, da der ikke var opnaaet Enighed i tidligere Aar. Det stiller sig for mig saaledes, at der er adskillige Forhold, som gøre, at man snarere nu kunde vente Enighed mellem de to Ting. Jeg skal nævne disse Forhold. Der er for det første det, at i Skattekommissionens Forslag ere de indirekte Skatter udeladte. Der er dernæst det, at Grundlaget i Skattekommissionens Forslag er det samme som tidligere med Hensyn til Overførselsloven og Indkomstskatteloven. Der er for det tredje det, at Skattekommissionen har taget op til Behandling hele Ordningen af vor kommunale og mellemkommunale Beskatning, og der er endelig som det sidste Moment det, at hele Skattekommissionen staar samlet, eller i alt Fald at Højre og Venstre i Skattekommissionen ere komne overens. Alle disse Momenter kunde, forekommer det mig, have gjort hvert sit til at skaffe Finansministeren et noget andet Syn paa Sagen. Anstødsstenen i tidligere Aar — der var mange, men den væsentligste Anstødssten, tør jeg nok sige, laa i Forslagene om den indirekte Beskatning: Folketing og Landsting vare langt nærmere ved hinanden med Hensyn til de

direkte, end vi vare med Hensyn til de indirekte Skattelove. At disse ere udeladte, maa være et Tegn paa, at Folketinget har villét se at komme fremad. — At Grundlaget i Skattekommissionen er det samme som tidligere for Overføringen og Indkomstskatten er jo dog givet. Jeg ser godt, at der er indført store Forskelligheder fra de tidligere saakaldte Reedtz-Thottske Forslag, men at selve Grundlaget er bibeholdt, kan ikke nægtes. — At Skattekommissionen er gaaet ind paa at søge at faa en Ordning paa hele vort kommunale Skattevæsen og paa den mellemkommunale Beskatning, forekommer mig at være et Skridt hen imod det, Landstinget tidligere har ønsket. — Hvor megen Vægt man saa endelig vil lægge paa det, at Højre og Venstre i Skattekommissionen have fundet hinanden, skal jeg ikke komme dybere ind paa, men at det ogsaa maa være et Moment, der gør, at man nu snarere kan tro, at der kan opnaas Enighed end tidligere, vil jeg dog hævde.

Imidlertid har Finansministeren jo ikke set saaledes paa det, men har ment, at han maatte fremkomme med Forslag, der kunde have nogen Udsigt til at finde Tilslutning i begge Ting. Disse Udsigter skal jeg ikke komme dybere ind paa. For mig stiller det sig saaledes, at de snarere maa kaldes noget lange end lyse, og jeg skal sige hvorfor. I Finansministerens Forslag blandes den indirekte Beskatning ind i Forslaget. Det er den første Grund. For det andet fremkommer der gennem Finansministerens Forslag et ganske nyt Grundlag, og alle hans Forslag hvile paa dette, et for os, i hvert Fald for en stor Del af Tinget, temmelig ubekendt Grundlag. Vi, der have siddet i Skatteudvalget, have ganske vist gjort os bekendte med Indkomstkildebeskatningen og nogle af Principperne derfor, men i det hele og store maa det siges at være et ganske nyt Grundlag, der her kommer frem. — Og naar den indirekte Beskatning bringes ind i Diskussionen paa den Maade, som sket er i disse Forslag, kan jeg ikke se rettere end, at man derved i høj Grad vanskeliggør Gennemførelsen af Forslagene. Det er allerede i de faa Dage, Forslagene have været fremme, tit nævnt, hvilken Råvage alene de $7\frac{1}{2}$ pCt. af Toldindtægterne og deres Overførelse til Kommunerne vil forårsage, og hvilken Bom det vil være for Gennemførelsen af en Toldreform. Der er maaske mange her i dette Ting, der ville sige hertil: „Det er netop det gode ved Forslagene, at vi derved stoppe op for al